

STUDII ȘI COMENTARII

CZU 343.13:343.346

DOI 10.5281/zenodo.6460992

PROCEDURA RIDICĂRII PROVIZORII A PERMISULUI DE CONDUCERE A MIJLOACELOR DE TRANSPORT – CADRUL NORMATIV NAȚIONAL ȘI GARANȚIILE DE CALITATE A LEGII PROCESUAL-PENALE

Dinu OSTAVCIUC,
doctor în drept, conferențiar universitar

Tudor OSOIANU,
doctor în drept, profesor universitar

Articolul în referință se referă la procedura ridicării provizorii a permisului de conducere a mijloacelor de transport. Analiza procedurii respective s-a datorat multiplelor interpretări practice și normative a acestui subiect. Prin cercetare, s-a constatat că există mai multe aspecte ce țin de garanțiile de calitate a legii în ceea ce privește aplicarea acestei măsuri preventive. Totodată, autorii cercetării au evidențiat temeiurile și cazurile de ridicare provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport, precum și lacunele persistente la acest capitol. La fel, autorii au încercat a clarifica problemele de ordin legislativ și practic, venind cu propuneri de rigoare în acest sens.

Cuvinte-cheie: drepturile omului, ridicare provizorie, permis de conducere, mijloace de transport, ordonanță, demers, încheiere, organ de constatare, organ de urmărire penală, procuror, judecător de instrucție.

PROCEDURE FOR TEMPORARILY LIFTING OF THE DRIVING LICENSE - THE NATIONAL REGULATORY FRAMEWORK AND QUALITY GUARANTEES OF THE CRIMINAL PROCEDURAL LAW

Dinu OSTAVCIUC,
PhD, Associate Professor

Tudor OSOIANU,
PhD, University Professor

The article refers to the procedure for the temporary withdrawal of a driving license. The analysis of the respective procedure was performed due to the multiple practical and normative interpretations of this subject. Research has shown that there are several aspects of the quality assurance of the law regarding the application of this preventive measure. At the same time, the authors of the research highlighted the grounds and cases of temporary lifting of the driving license of the means of transport, as well as the persistent gaps in this regard. Likewise, the authors have tried to clarify the legislative and practical issues, coming up with relevant proposals in this regard.

Keywords: human rights, temporary lifting, driving license, means of transport, ordinance, request, conclusion, ascertaining authority, criminal investigation body, prosecutor, investigating judge.

Introducere. La 20.12.2006, Parlamentul și Consiliul Uniunii Europene au adoptat Directiva nr. 2006/126/CE din 20 decembrie 2006 cu privire la permisul de conducere, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L403/18 din 30 decembrie 2006.¹ La 07.06.2007, Parlamentul Republicii Moldova a adoptat Legea nr. 131-XVI privind siguranța traficului rutier.

Ulterior, în scopul executării prevederilor actelor menționate supra, Guvernul Republicii Moldova a adoptat Hotărârea de Guvern nr. 1452 din 24.12.2007, prin care a aprobat Regulamentul cu privire la permisul de conducere, organizarea și desfășurarea examenului pentru obținerea permisului de conducere și condițiile de admitere la traficul rutier. Acest Regulament stabilește condițiile de obținere a permisului de conducere, precum și cele de admitere la traficul rutier.

La 13.05.2009, în scopul executării prevederilor articolului 37 din Legea nr. 131-XVI din 7 iunie 2007 privind siguranța traficului rutier, a fost adoptată Hotărârea Guvernului nr. 357 cu privire la aprobarea Regulamentului circulației rutiere. Potrivit Regulamentului respectiv, conducătorii auto sunt obligați să respecte normele ce determină circulația vehiculelor și pietonilor pe drumurile publice ale Republicii Moldova, precum și pe teritoriile adiacente acestora.

Pe de altă parte, conducătorii de vehicule care încalcă Regulamentul circulației rutiere sunt, de regulă, sancționați cu amendă sau cu avertisment. Totuși, în funcție de gravitatea faptei, conducătorii auto pot primi pedepse mai aspre (privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport sau anularea

acestui drept).

În cazul în care conducătorul auto a comis o infracțiune în domeniul transporturilor, acestuia i se pot aplica măsuri preventive. Una din aceste măsuri este ridicarea provizorie a permisului de conducere, care poate fi aplicată ca măsură principală sau ca măsură alternativă altei măsuri preventive.

Procedura aplicării acestei măsuri preventive este una specifică, care necesită o abordare și o explicație aparte.

Metode și materiale aplicate. La elaborarea acestei publicații a fost folosit materialul teoretic, normativ și empiric. De asemenea, cercetarea respectivului subiect a fost posibilă prin aplicarea mai multor metode de investigare științifică specifice teoriei și doctrinei procesual-penale: metoda logică, metoda analizei comparative, analiza sistemică etc.

Scopul cercetării. Cercetarea și analiza cadrului normativ intern, jurisprudenței și doctrinei privind modul de ridicare provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport, pornind de la obiectivul investigării eficiente, complete și sub toate aspectele a circumstanțelor faptei și, totodată, a respectării drepturilor participanților la procesul penal.

Rezultate obținute și discuții. Potrivit art. 175 alin. (3) pct. 5) CPP, ridicarea provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport este o măsură preventivă aplicabilă pentru a diminua riscurile ce ar periclita buna desfășurare a procesului prevăzută de art. 175 alin. (1) și (2) CPP.

Ridicarea provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport poate fi aplicată atât în calitate de măsură preventivă principală sau ca măsură complementară la o altă măsură preventivă (art. 175 alin. (4) CPP).

În conformitate cu prevederile art. 182

¹ Disponibil pe <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=CELEX%3A32006L0126> (accesat la 05.04.2022).

alin. (1) CPP, „*Ridicarea provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport este o măsură preventivă care se aplică persoanelor pentru săvârșirea infracțiunilor în domeniul transporturilor, precum și în cazul utilizării mijlocului de transport la săvârșirea infracțiunii.*”

O atenție deosebită am atras la utilizarea de către legislator a sintagmei „*precum și în cazul utilizării mijlocului de transport la săvârșirea infracțiunii*”. Prin această reglementare, legea impune ridicarea provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport și în cazul în care mijlocul de transport² a fost utilizat în calitate de obiect, instrument sau mijloc de comitere a faptei criminale. De exemplu, contrabanda cu folosirea mijlocului de transport, sustragerea de bunuri cu folosirea mijlocului de transport etc. Bineînțeles că există mai multe infracțiuni care pot fi săvârșite cu implicarea mijloacelor de transport și care reies chiar din norma penală atunci când există acțiunea de transportare. De exemplu, transportarea armelor de distrugere în masă (art. 140¹ Cod penal), transportarea produselor (mărfurilor) periculoase pentru viața sau sănătatea consumatorilor (art. 216 Cod penal), transportarea drogurilor, etnobotanicelor sau analogii acestora (art. 217 Cod penal) etc.

Prin urmare, reieșind din dispoziția art. 182 alin. (1) CPP, ridicarea provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport poate fi aplicată și în aceste cazuri. Însă, după noi, nu există o coroborare cu prevederile art. 182 alin. (2) CPP, care impune posibilitatea aplicării acestei măsuri doar pentru infracțiunile pentru care se prevede pedeapsa privării de dreptul de a conduce mijloace de transport sau anulării acestui drept. În astfel de circumstanțe, aplicarea măsurii respective nu ar putea fi realizată în cadrul dosarelor de incriminare a infracțiunilor în domeniul trans-

porturilor, ci doar în cadrul dosarelor în care sunt incriminate infracțiuni pentru care legea penală prevede pedeapsa indicată supra.

Din analiza efectuată, constatăm că măsura preventivă de ridicare provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport poate fi aplicată doar pentru comiterea următoarelor infracțiuni:

– încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a transportului feroviar, naval sau aerian (art. 263 Cod penal);

– încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport (art. 264 Cod penal);

– conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat sau în stare de ebrietate produsă de alte substanțe (art. 264¹ Cod penal);

– desfășurarea curselor ilegale (art. 264² Cod penal).

Așadar, considerăm necesară modificarea și completarea art. 182 alin. (1) CPP, astfel încât să fie exclusă sintagma „*precum și în cazul utilizării mijlocului de transport la săvârșirea infracțiunii*”, deoarece aceasta nu este aplicabilă. O altă soluție ar fi completarea și modificarea unor norme din Codul penal, astfel încât pentru unele infracțiuni cu utilizarea mijloacelor de transport să fie prevăzută pedeapsa privării de dreptul de a conduce mijloace de transport sau anulării acestui drept, altele decât cele menționate mai sus.

După cum am menționat anterior, legea procesual-penală indică concret pentru care anume infracțiuni poate fi aplicată măsura preventivă – ridicarea provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport, și anume a celor pentru care se prevede pedeapsa privării de dreptul de a conduce mijloace de transport sau anulării acestui drept.

Totodată, norma respectivă indică asupra acțiunilor ce trebuie întreprinse de către organul de constatare. Astfel, în cazul în care se presupune că există o *bănuială rezonabilă* cu privire la comiterea infracțiunii pentru care se prevede pedeapsa privării de dreptul de a

² Potrivit art. 132 Cod penal, prin mijloace de transport se înțeleg toate tipurile de automobile, tractoare și alte tipuri de mașini autopropulsate, tramvaiele și troleibuzele, precum și motocicletele și alte mijloace de transport mecanice.

conduce mijloace de transport sau anulării acestui drept, organul de constatare este obligat, pe lângă acțiunile ce trebuie efectuate cu privire la constatarea faptei, a circumstanțelor etc., să ridice permisul de conducere al persoanei suspecte, adică al conducătorului mijlocului de transport. Organul de constatare va acționa în limita competențelor prevăzute la art. 273 CPP. Ridicarea permisului de conducere se va efectua în baza unui proces-verbal, deoarece organul de constatare este în drept să emită doar procese-verbale, care îmbracă forma juridică a acțiunilor acestui organ.

Practica denotă cazuri când permisul de conducere respectiv este ridicat în baza dispunerii acțiunii date prin ordonanță, întocmindu-se apoi un proces-verbal de ridicare. În acest caz, acțiunea dată este efectuată de agentul de constatare și nu de organul de constatare, primul acționează în baza Codului contravențional, iar al doilea în baza CPP. Sunt două situații diferite. Agentul constator va acționa în limitele Codului contravențional și va administra probe cu privire la faptă, nestabilind la acea etapă că ar exista o *bănuială rezonabilă* cu privire la infracțiune (de ex., agentul constator a fost sesizat cu privire la faptul unui accident rutier, în urma căruia o persoană a primit unele leziuni corporale). Agentul constator va acționa potrivit normelor contravenționale, dispunând o constatare sau, după caz, o expertiză medico-legală, iar ulterior, dacă se va stabili că leziunile corporale ale persoanei sunt catalogate ca vătămări corporale medii, în acest caz, va plana o *bănuială rezonabilă* cu privire la infracțiune și, respectiv, agentul constator va fi obligat să remită materialele organului de urmărire penală. Acest fapt este reglementat în art. 424 Cod contravențional, potrivit căruia „*Dacă, în procesul examinării cauzei contravenționale, se constată că încălcarea conține elementele constitutive ale infracțiunii, agentul constator remite materialele procurorului sau ofițerului de urmărire penală, după competență.*”

În acest caz, acțiunile agentului con-

statator sunt legale. Altă situație este atunci când din start se constată existența unei *bănuieli rezonabile* cu privire la comiterea unei infracțiuni (de ex., accident rutier cu decesul persoanei). Cu regret, practica ne arată că nu este uniformă practica de aplicare a legii în acest aspect și reprezentanții statului acționează în mod diferit, ceea ce în viziunea noastră nu este acceptabil.

Prevederile CPP acordă dreptul ridicării permisului de conducere doar organului de constatare și nu agentului constator. Prin urmare, considerăm oportună modificarea și completarea art. 182 alin. (2) CPP, astfel încât să permită ridicarea și pentru agentul constator. Or, atunci când este comisă o faptă presupusă ilegală, foarte des este dificilă calificarea ei ca contravenție sau ca infracțiune, fără o investigație preliminară. Respectiv, poliția nu cunoaște la acel moment cum să acționeze – în calitate de agent constator sau în calitate de organ de constatare. O altă situație supusă analizei este omisiunea de a reglementa neacordarea dreptului de ridicare a permisului de conducere a mijloacelor de transport de către organul de urmărire penală și procuror. Firește că în cazul în care sunt temeuri, iar organul de constatare nu a ridicat permisul de conducere, organul de urmărire penală și procurorul sunt în drept să dispună ridicarea acestuia potrivit normelor generale cu privire la ridicare de obiecte și documente. Totuși, suntem de părerea că art. 182 CPP trebuie să prevadă acest lucru în concret și să acorde dreptul respectiv organului de urmărire penală și procurorului. Or, anume organul de urmărire penală este împuternicit de a investiga cauza penală și a iniția aplicarea măsurilor preventive.

În conformitate cu prevederile art. 182 alin. (2) teza a II-a CPP, procurorul care conduce sau efectuează urmărirea penală înaintea, în cel mult 3 zile, judecătorului de instrucție un demers cu privire la aplicarea măsurii preventive – ridicarea provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport. Este de reținut faptul că, până la

înaintarea demersului respectiv, organul de urmărire penală și procurorul vor acționa în baza art. 177 alin. (1) CPP. Cu alte cuvinte, aplicarea măsurii preventive va fi inițiată prin emiterea unei ordonanțe a procurorului, din oficiu sau la demersul organului de urmărire penală. După emiterea ordonanței respective, procurorul va înainta un demers judecătorului de instrucție privind aplicarea măsurii preventive.

CC a statuat că, „... *stabilirea obligației de a depune demersuri cu privire la aplicarea măsurii preventive de ridicare provizorie a permisului de conducere echivalează cu necesitatea menținerii siguranței circulației pe drumurile publice. Curtea nu poate reține o încălcare a independenței procurorilor, pentru că legislatorul a decis să dea prioritate ocrotirii unui interes public, cel al siguranței circulației rutiere și, implicit, a vieții și a sănătății altor persoane.*”³

Cât privește termenul de cel mult 3 zile, legislația procesual-penală nu reglementează concret momentul de la care începe calcularea acestui termen. Din analiza art. 182 alin. (2) CPP rezultă că termenul respectiv începe din momentul ridicării permisului de conducere de către organul de constatare sau, după caz, de către organul de urmărire penală sau procuror. Totuși, susținem poziția modificării și completării art. 182 CPP, astfel încât să puncteze expres începutul termenului de înaintare a demersului privind aplicarea măsurii preventive vizate.

Sub acest aspect, Curtea Europeană a reținut că retragerea imediată a permiselor de conducere pentru comiterea unor infracțiuni în domeniul transporturilor reprezintă o măsură de urgență și de precauție. Acest fapt justifică aplicarea sa imediată și nimic nu sugerează că scopul acestei măsuri este punitiv. Retragerea unui permis de conducere se deosebește de privarea de dreptul de a condu-

ce, care reprezintă o pedeapsă aplicată de tribunale la sfârșitul procedurilor penale. Doar în acest ultim caz judecătorul se pronunță cu privire la vinovăția persoanei (a se vedea: Hot. CtEDO Escoubet c. Belgiei, 28.10.1999, §. 37).⁴

Demersul procurorului referitor la aplicarea ridicării provizorii a permisului de conducere a mijloacelor de transport se examinează de către judecătorul de instrucție în ședință închisă cu participarea procurorului, a persoanei în privința căreia se soluționează chestiunea referitoare la măsura preventivă și a apărătorului acestuia.

În termenul fixat, judecătorul de instrucție deschide ședința de judecată, anunță care demers va fi examinat și verifică împuternicirile participanților la proces. Procurorul care a înaintat demersul argumentează motivele și răspunde la întrebările judecătorului de instrucție și ale participanților la proces.

După aceasta, judecătorul de instrucție acordă cuvântul persoanei în privința căreia se soluționează chestiunea referitoare la măsura preventivă și a apărătorului acestuia. Bineînțeles că acestor persoane li se garantează dreptul de a lua cunoștință de toate materialele prezentate la examinarea demersului.

După efectuarea controlului temeiniciei demersului, judecătorul de instrucție, prin încheiere, admite demersul și ridică provizoriu permisul de conducere a mijloacelor de transport sau respinge demersul și restituie permisul de conducere titularului. Încheierea judecătorului de instrucție poate fi contestată cu recurs la curtea de apel în termen de 3 zile. În cazul admiterii demersului, judecătorul de instrucție va emite și un mandat judecătoresc în această privință.

Potrivit dispozițiilor art. 182 alin. (4) CPP, „*Judecătorul de instrucție examinează, în cel mult 3 zile de la data depunerii, demersul motivat al procurorului care conduce sau efectuează urmărirea penală cu privire la ridicarea provizorie a permisului de condu-*

³ DCC nr. 8 din 17.01.2019 de inadmisibilitate a sesizării nr. 11g/2019 privind excepția de neconstituționalitate a art. 182 CPP (ridicarea provizorie a permisului de conducere) (pct. 18).

⁴ Disponibil pe <https://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-58336> (accesat la 28.03.2022).

cere a mijloacelor de transport, cu emiterea unei încheieri care va conține una dintre următoarele soluții:

a) admiterea demersului și ridicarea provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport;

b) respingerea demersului și restituirea permisului de conducere titularului.”

În jurisprudența sa, CC a menționat, „... că la aplicarea acestei măsuri preventive judecătorul nu se pronunță cu privire la vinovăția sau nevinovăția conducătorului de vehicule. Ridicarea provizorie a permiselor de conducere ale persoanelor bănuite de comiterea unor infracțiuni din domeniul transporturilor (e.g., conducerea în stare avansată de ebrietate) urmărește scopul înlăturării de la conducerea mijloacelor de transport a șoferilor periculoși, asigurând astfel siguranța altor participanți la trafic.”⁵

Potrivit acesteia, această măsură se aplică de judecătorul de instrucție pe un termen ce nu poate depăși termenul maxim prevăzut de pedeapsa de privare de dreptul de a conduce mijloace de transport.

Având în vedere prevederile art. 182 alin. (5) CPP, menționăm că în cazul comiterii unei infracțiuni în domeniul transporturilor pentru care se prevede pedeapsa privării de dreptul de a conduce mijloace de transport, judecătorul de instrucție, în cazul admiterii demersului procurorului, va aplica măsura preventivă pe un termen ce nu va depăși termenul maxim prevăzut de pedeapsa de privare de dreptul de a conduce mijloace de transport (de ex., în cazul infracțiunii de desfășurare a curselor ilegale (art. 264² alin. (1) Cod penal) pedeapsa de privare de dreptul de a conduce mijloace de transport este pe un termen de până la 2 ani. Respectiv, ridica-

rea provizorie a permisului de conducere va fi aplicată de judecătorul de instrucție pe un termen de maxim 2 ani.

„... în eventualitatea dispunerii ridicării permisului de conducere, judecătorul beneficiază de o marjă discreționară privind termenul aplicării acesteia, având în vedere circumstanțele cauzei și interesul public manifestat prin necesitatea garantării siguranței circulației rutiere și, implicit, a vieții și a sănătății altor persoane, cu condiția ca termenul respectiv să nu depășească termenul maxim prevăzut de pedeapsa de privare de dreptul de a conduce mijloace de transport.”⁶

Altă situație este în cazul pedepsei de anulare a dreptul de a conduce mijloace de transport (de ex., în cazul infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) Cod penal). Care ar fi termenul de aplicare a măsurii preventive respective?

Practica judiciară denotă că anume în asemenea cazuri judecătorul de instrucție stabilește termenul de până la soluționarea cazului în fond de către instanța de judecată și emiterea unei hotărâri definitive. Drept exemplu poate servi Încheierea Judecătorei Hîncești, sediul Ialoveni din 23.02.2022, emisă în Dosarul nr. 19-7/22.

Conform dispozițiilor art. 182 alin. (6) CPP, „Termenul executării măsurii preventive de ridicare provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport se include în termenul de executare a pedepsei de privare de dreptul de a conduce mijloace de transport sau de anulare a acestui drept.”

O problemă constatată de noi la acest aspect este momentul de când se începe calcularea termenului măsurii preventive de ridicare provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport.

În unele cazuri, practica ne arată că acest termen începe din momentul emiterii Încheie-

⁵ DCC nr. 8 din 17.01.2019 de inadmisibilitate a sesizării nr. 11g/2019 privind excepția de neconstituționalitate a art. 182 CPP (ridicarea provizorie a permisului de conducere) (pct. 15). DCC nr. 131 din 19.11.2020 de inadmisibilitate a sesizării nr. 98g/2020 privind excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 182 alin. (5) CPP (ridicarea provizorie a permisului de conducere) (pct. 28).

⁶ DCC nr. 131 din 19.11.2020 de inadmisibilitate a sesizării nr. 98g/2020 privind excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 182 alin. (5) CPP (ridicarea provizorie a permisului de conducere) (pct. 28).

rii judecătorești privind admiterea demersului procurorului și aplicarea măsurii respective (de ex., Încheierea Judecătorei Hîncești, sediul Ialoveni din 31.03.2022, emisă în Dosarul nr. 19-13/2022, în care judecătorul de instrucție aplică ridicarea provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport, cu calcularea termenului din data pronunțării încheierii, adică din data de 31.03.2022).

O dată ce ridicarea provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport este o măsură preventivă și utilizând analogia dreptului, rezultă că acest termen trebuie să dureze din momentul ridicării permisului de conducere de către organul de constatare sau, după caz, de organul de urmărire penală. Mai mult, trebuie indicată nu doar data, dar și ora când a fost ridicat permisul. De exemplu, în cazul aplicării arestului, termenul începe nu din momentul emiterii încheierii, ci din momentul privării de libertate *de facto* a persoanei. Pentru neinterpretarea ambiguă a normelor de procedură, propunem modificarea și completarea art. 182 alin. (6) CPP, astfel încât să reglementeze aspectul pus în discuție. În caz contrar, suntem în fața unei încălcări a drepturilor persoanei de la care s-a ridicat permisul. Plus la aceasta, ridicarea permisului constituie constrângere a drepturilor omului și, respectiv, această acțiune trebuie justificată de organele statului.

Dacă am făcut analogie cu calcularea termenilor aplicabili pentru alte măsuri preventive, dorim să continuăm ideea și asupra termenului indicat la art. 182 alin. (7) CPP. Considerăm că termenul de cel mult 3 zile pentru înmânarea copieii încheierii este unul nejustificat, deoarece înmânarea acesteia trebuie să fie în ziua pronunțării. Or, persoanele sunt în drept a contesta încheierea cu recurs în 3 zile. Cum vor proceda în cazul în care persoanele au participat la ședință și la pronunțare? Suntem de părerea că în cazul dat trebuie să se procedeze ca și în cazul aplicării arestului.

Totodată, este de menționat faptul că legislatorul, prin reglementarea „sau se remi-

te acestora în cazul în care nu au fost prezente la ședința de judecare a cauzei penale” admite că demersul de aplicare a măsurii preventive poate fi examinat în lipsa posesorului permisului. Totuși, în ședința de judecată, în mod obligatoriu, trebuie să participe procurorul și avocatul persoanei în privința căreia s-a înaintat demersul de aplicare a măsurii preventive, respectându-se dreptul la apărare. Aceste deziderate justifică modificarea și completării normei prevederilor art. 182 CPP și în sensul enunțat.

Concluzie. Ridicarea provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport este o măsură preventivă aplicabilă, în mod obligatoriu, în cazul comiterii unei infracțiuni în domeniul transporturilor și pentru care legea penală prevede pedeapsa privării de dreptul de a conduce mijloace de transport sau anulării acestui drept.

Pentru ca dispozițiile art. 182 CPP să corespundă cerințelor de calitate a legii, sunt necesare modificarea și completarea textului respectiv, după cum urmează. Excluderea prevederii „*precum și în cazul utilizării mijlocului de transport la săvârșirea infracțiunii*” din alin. (1), fiindcă este inutilă; fie modificarea și completarea legii penale, pentru a permite aplicarea măsurii preventive respective și în cazurile de utilizare a mijloacelor de transport la comiterea altor infracțiuni:

– acordarea dreptului de ridicare a permisului de conducere nu doar organului de constatare, ci și organului de urmărire penală și procuror;

– reglementarea expresă a momentului de la care începe desfășurarea termenului de înaintare a demersului privind aplicarea măsurii preventive vizate;

– reglementarea expresă a termenului de calculare a măsurii preventive din momentul ridicării permisului de conducere de către organul de constatare, agentul constator sau organul de urmărire penală;

– înmânarea copieii încheierii părților în ziua pronunțării.

Bibliografie

1. Codul penal al Republicii Moldova.
  2. Codul de procedură penală al Republicii Moldova.
  3. Codul contravențional al Republicii Moldova.
  4. Directiva nr. 2006/126/CE din 20 decembrie 2006 cu privire la permisul de conducere, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L403/18 din 30 decembrie 2006.
  5. Legea nr. 131-XVI din 07.06.2007 privind siguranța traficului rutier.
  6. Hotărârea de Guvern nr. 1452 din 24.12.2007 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la permisul de conducere, organizarea și desfășurarea examenului pentru obținerea permisului de conducere și condițiile de admitere la traficul rutier.
  7. Hotărârea Guvernului nr. 357 cu privire la aprobarea Regulamentului circulației rutiere.
  8. DCC nr. 8 din 17.01.2019 de inadmisibilitate a sesizării nr. 11g/2019 privind excepția de neconstituționalitate a art. 182 CPP (ridicarea provizorie a permisului de conducere).
  9. DCC nr. 131 din 19.11.2020 de inadmisibilitate a sesizării nr. 98g/2020 privind excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 182 alin. (5) CPP (ridicarea provizorie a permisului de conducere).
  10. Hot. CtEDO Escoubet c. Belgiei, 28.10.1999, Disponibilă pe <https://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-58336> (accesat la 28.03.2022).
  11. Încheierea Judecătorei Hîncești, sediul Ialoveni din 23.02.2022, emisă în Dosarul nr. 19-7/22.
  12. Încheierea Judecătorei Hîncești, sediul Ialoveni din 31.03.2022, emisă în Dosarul nr. 19-13/2022.
-

DESPRE AUTORI

Dinu OSTAVCIUC,

*doctor în drept, conferențiar universitar
rector al Academiei „Ștefan cel Mare” a MAI
e-mail: ostavciuc@mail.ru*

Tudor OSOIANU,

*doctor în drept, profesor universitar,
Catedra „Procedură penală, criminalistică
și securitate informațională”,
Academia „Ștefan cel Mare” a MAI
e-mail: tosoianu@gmail.com*